Subscription Rs 1 50
Postage to Ceylon & India 50
do Straits 75

Advertising charges per [illegible]
do per half col [illegible]
do per Column 5 00

THE Hindu Organ

VOL X. ௧0-ம் புத்தகம் | JAFFNA, WEDNESDAY NOVEMBR 2, 1898 | இந்துசாதனம். | கலியுகாப்தம் ௫000 ௧௮௯௮ நவம்பர் ௨ | NO. 6 ௬-ம் இலக்கம்

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. மாதத்துக்கிருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.
GIANT TANK WORKS.

Earthwork contracts, in connection with the above works near Murungan, will be given shortly. For rates and other particulars please apply to:—

N. S. CHAPMAN
Murungan
Mannar.

NOTICE.

Applications for the post of Dresser, now vacant in the Friend-in-need society's hospital, Jaffna, will be received by the undersigned till Monday, the 14th proximo. As the Committee of Management desire to secure the services of an efficient person, certicates as to character and qualifications should, in all cases, accompany the applications. The salary of the office is Rs 480 per annum, with free quarters in the Hospital premises.

Further particulars may be obtained from.

N S SUBRAMEN
Ag: Hon: Secy: F. N. S.
Jaffna

Jaffnr,
October, 27th, 1898.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY NOVEMBER 2, 1898

CASTE.

The "Morning Star" of the 20th Ultimo finds fault with native Christians for observing and upholding caste distinctions as their Hindu brethren do The Editor says that native Christians attempt to palliate their offence by stating that what is known as caste is analogous to the social distinctions obtaining in Europe and America. He, however, does not think that caste and social distinctions are one and the same thing, and exhorts his brethren to concert measures to do away with caste We ourselves think that in certain respects caste differs from social distinctions, but we ask are the results of the rigorous distinctions maintained by society in Western countries less pernicious than those of caste. In America, a clergyman of dark or mixed birth will not be allowed to minister to a white congregation. Throughout India there has not been a single instance of a native clergyman being appointed Pastor of a European congregation. In fact, the Europeans and Americans in India comport themselves as a caste superior even to the Brahmins. The distinction is maintained and supported even by the laws of the land. A native Magistrate is disqualified to try a European or an American accused except with his consent. A European or an American accused has a right to demand that one half the number of jurors empannelled to try him must themselves be Europeans or Americans. Apart from these and similar distinctions made by the positive law of the country, those created by the Anglo-Indian society in India are numerous. Even in Ceylon many Europeans headed by the Editor of the "Times" think that they are on a higher social plane than Asiatics. Yet all these Anglo-Indians and Anglo-Ceylonese are regarded as good Christians, and no exhortation is addressed to them by the "Morning Star."

Last year, a conference of clergymen belonging to the Church Missionary Society was held somewhere in the District of Colombo. Arrangements for the feeding and housing of the Reverend gentlemen who took part in the deliberations of the conference were in the hands of a Reverend European missionary. When the breakfast time came all the native clergymen were sent for breakfast to the residence of a native catechist or school master, while the European clergymen were accomodated at the breakfast table of the European missionary. To come nearer home, has there been a single instance of European, American, and Tamil Padres dining together when assembled at missionary conferences or on other occasions. Unless the Editor of the "Morning Star" who, we believe, is a missionary carries out his precepts in practice and shows by his example that he treats everybody equally, without reference to caste, colour, or creed, his utterances will carry little or no weight with his readers Christian or non-Christian.

In Europe and America, the distinctions made by and between different sections of society are more marked and pronounced than in India or Ceylon. In the West, the distance between the fashionable man and the clown, the rich and the poor, is very great. Under the system of caste, obtaining in Asia, the people of the same caste whether rich or poor, club together, and have the same social status. If caste is a social evil, there are greater evils affecting society in Europe and America, where the nobility and the millionaires are separated as if by a gulf from the peasantry. The rise of the gentry is regarded with jealousy by the aristocracy, while the u[illegible] middle classes in their turn try to keep themselves aloof from the lower middle classes as much as possible. The classes treat the masses with scorn and disdain. A man of affluence and wealth discards his poor relations because the latter cannot talk fashionably, dress fashionably, or live fashionably. In short, money, birth and fashion are the elements that go to determine social position in the West, and not the intrinsic merits of an individual. In the East, birth used to be the sole test of caste, but since the introduction of the material civilization of the West, money has begun to play an important part in the determination of social position or caste.

One great difference between the constitution of society in the East, and that in the West, is that the Asiatics never discard their poor relations, but care for and help them as much as they can. This is one great advantage of the system of caste. In the West, however, a rich man—even the parvenu of yesterday—does not so much as condescend to acknowledge his relationship with a poor man. We are sorry to find that some of the native Christians of Jaffna have adopted this line of action of their Western brethren. To be short, we are quite sure that if the system of caste is done away with, the evils which affect society in Europe and America will be introduced into Jaffna, and the Christians of Jaffna will have fallen from the frying pan into the fire. Already the adoption of European manners and customs has done them much harm. We are amused to find that some Christians uphold caste while it suits them and denounce it when it operates against their interests. We pronounce no opinion on the question whether the observance of caste is beneficial to society or not. But any opposition to the system comes with very bad grace from missionaries of the West who are great sticklers after social distinction and fashion, and who have introduced into native Christian society the meaningless conventionalities and social evils of the West. Witness the disclosures made in a recent case.

THE SUPERSESSION OF MR, T. M. TAMPOO

:o:

The reply of Government to the memorial praying for the retention of Mr Tampoo's services as Police Magisrate of Kayts has caused considerable disappointment They regret that on this occasion they cannot meet the wishes of the memorialists, but add that Mr. Tampoo's name has been noted for re-employment when a suitable vacancy occurs. We are not in the secret of the Government, and do not know if the exigencies of the Public Service demanded Mr. Tampoo's supersession But what we know is that Mr. Woutersz who has displaced Mr. Tampoo at Kayts was acting Police Magistrate of Balapitiya, and his place has been given to a village president whose claims to being appointed a Police Magistrate are much inferior to those of Mr Tampoo, a veteran lawyer who has had extensive practice at the bar for more than thirty years and has done duty as Crown Proctor for about fifteen years. If the appointment of the President as Police Magistrate was in pursuance of the new policy of Government whereby posts in the Subordinate Civil Service are to be given only to members of the Clerical and other branches of the Public Service, then even we say that much injustice has been done to Mr. Tampoo. Mr Tampoo was appointed acting Police Magistrate of Jaffna before the new policy or scheme was inaugurated, and he ought to have been confirmed in the Service as Mr Dunwille, Mr Philp De Saram, Mr. Casie Chetty, and others had been confirmed before him by virtue of one of the clauses of the Minute of 1891. The fact that the Magistracy of Kayts has been held for about half a century by the Tamils of Jaffna afforded an additional and a cogent reason for the retention of Mr Tampoo's services Yet another reason strongly urged on the Government was that a Tamil acquainted with the peculiar habits, customs, and modes of living and thinking of the inhabitants of the Islands surrounding Kayts, would be better able to cope with crime and criminals in that part of the Island than an outsider. But the Government have, for some inscrutable reason or other, ordained otherwise We, however, hope that Government will deal by Mr. Tampoo fairly and in the near future give him a suitable appointment. Let not the Government forget that three years ago Mr. Tampoo threw up his lucrative practice at the bar in order to accomodate Government on an emergency. Parenthetically we have to observe here that the policy of appointing as Magistrates and Commissioners of Requests gentlemen who have no legal training whatever and who have no aptitude for judicial work will in the long run prove detrimental to the best interests of the Ceylonese. Members of the Civil Service, though not lawyers, are men of liberal education, but the same thing cannot be said of Headmen and Presidents who are foisted into the ranks of the Civil Service

LOCAL AND GENERAL.

Weather—During the last fortnight abundant rain has fallen throughout the Peninsula. So far, the prospects of the paddy crops are good

உ
கணபதிதுணை

வாழ்கவந்தணர்வானவராலினம்......... ....
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக.............
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே...... ....
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.........................

விளம்பரம்.

இவ்வியந்திரசாலையில் விலைப்படும் புத்தகங்கள்.

	ரூ	சதம்.
சைசிவாசகாலை...	,, -	௧
ஆத்திசூடி கொன்றைவேந்தன் உரை...	,, -	௧
முதலாம் பாலபாடம்..	,, -	௬
இரண்டாம் பாலபாடம்...	,, -	௧௨
மூன்றாம் பாலபாடம்...	,, -	௨௫
நாலாம் பாலபாடம்..	,, -	௩௦
ஐந்தாம் பாலபாடம்...	,, -	௩௭
சிவாலய தரிசனவிதி...	,, -	௪௨
சுதிரையாத்திரைவிளக்கம்...	,, -	௫௫
பூமிசாஸ்திரவிளக்கம் ௩-ம், ௪-ம், ௫-ம், ௬-ம், தரங்களுக்கு...	,, -	௧௫
மறைசையந்தாதியுரை...	,, -	௨௫
வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம்......	,, -	௨௫
திருவிளையாடற்புராணம் முதலாவதுமுதல் ௧௨வது முடிய	,, -	௨௦
திருவிளையாடற்புராணம் முதலாவதுமுதல் பத்தாவதுமுடிய	,, -	௬௦
திருவிளையாடற்புராணம் ௧௧-வது முதல் ௧௨-வது முடிய...	,, -	௩௭

விளம்பரம்.

௧௮௬௮ ம் ஆண்டு ஆனிமீ ௧௮ ந் திகதி சொத்தாரிஸ் சி. முருகேசு முகாந்திரம் ௩௬௩௦ ம் இலக்கத்தில் வண்-மேற்கு அ. சிவரத்தினமாகிய நான் கவடிப்பழைகுடி அ. கனகசபைக்கு எழுதிக்கொடுத்த எற்றேணிக்கத்துவத்தால் அவரை இத்தால் விலத்திவிட்டேனென்பதை அறிவிக்கிறேன்.

வண்-மேற்கு ௧௮-௬௦-௩௮. | இங்ஙனம் அ. சிவரெத்தினம்.

விளம்பரம்.

யாழ்ப்பாணம் மல்லாகம் சின்னப்புஐயர் பஞ்சாட்சரஐயர் ஆகிய நான் எனது பெயரை சின்னப்புஐயர் பஞ்சாட்சரஐயர் என்றும் சின்னப்புஐயர் இராசாஐயர் என்றும் வழங்கிவந்தேன். இனிமேல் சின்னப்புஐயர் இராசாஐயர் என்று மாத்திரம் எனது பெயரை வழங்கிவருவேனென்பதை இதனால் சகலருக்கு மறியத் தருகின்றேன்.

௨௩ - ௬௦ - ௩௮. } இங்ஙனம் சி. இராசாஐயர்.

அறிவித்தல்.

இராட்சதகுளம் அல்லது கட்டுக்கரை.

மேற்சொல்லப்பட்ட குளத்தைச் சேர்ந்த மண்வேலை மன்னாரிலிருந்து பதினாலாங் கட்டை முருக்கனெனுமிடத்துக்குச் சமீபமாய் ஒப்பந்தமாக இன்னுஞ் சிலநாட்களில் கொடுக்கப்படும். இவ் வேலையின் விபரங்களை அறிய விருப்பமானவர்கள் இதன்கீழ் கையொப்பமிடுபவரிடம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பி. எச். சப்மென்
முருக்கன்
மன்னார்.

இந்துசாதனம்.

சீன ஜப்பானியர் சேர்த்திக்கை.

ஜப்பான்தேச மந்திரியாயிருந்து இப்பொழுது அவ்வுத்தியோகத்தினின்றும் விலகியிருக்கும் மார்க்குவிஸ்இற்றோ என்பவர் இப்பொழுது பீக்கின்நகருக்குச் சென்றிருக்கின்றனர். சீனாவையும் ஜப்பானையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி ஐரோப்பிய இராச்சியங்கள் சீனாவைத் தம்முட் பங்கிட்டுக் கொள்ளாது அதனைப் பாதுகாத்தற்கேற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்வித்துக்கொள்ளும் நோக்கமாகவே இவரங்கு சென்றிருக்கின்றனராம். தற்கால சம்பவங்களை உற்றுநோக்குமிடத்து இவ்விரு இராச்சியங்களுக்கு மிடையே இவ்வித ஏற்பாடொன்று செய்யப்படுமென நினைக்க இடமுண்டு. சீனாவை ஜப்பான் ஜெயித்து அதன் அர்ப்பலன்திறமையை வெளிப்படுத்திக்காட்டியபின்னரே ஐரோப்பிய இராச்சியங்கள் ஒன்றாகி அதனைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள எத்தனிக்கின்றன. ருஷியர் ஒருபக்கமாகவும், பிருஞ்சும் ஜர்மனியும் மற்றொருபக்கமாகவும் நின்று ஏயக்கோ உமக்கோ பெரும்பங்கென வாதாடி நிற்க, இவ்விவர்ந்து ஐரோப்பிய இராச்சியங்கள் சீனாவை தம்முட்பங்கிட்டுக் கொள்வதை ஜப்பான் பார்த்திராது என்றுக் அணிவுற்றதாய்த் தனித்து நிற்கின்றது. ஜப்பானியரிடம் பெரிய கடற்சேனையிருக்கின்றது. சீனாவோடு ஐக்கியப்படுங்கால் அக்குடி சிலநாட்களுள் வேண்டிய சேனையைப் பயிற்றிச் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கின்றது. ஆகவே சீனரும் ஜப்பானியரும் ஐக்கியப்பட்டு ஒருசேர நின்றால் சீனாவை ஐரோப்பிய இராச்சியங்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளுதல் லகுவாயிராது. மார்க்குவிஸ் இற்றோ சீனதேசம் முழுவதையும் ஜப்பானியர் வசப்படுத்தி அதன் வியாபாரம் கிருஷிகம் முதலியனவற்றைத் திருத்தவேண்டுமெனவும், சேனைகளை நன்னிலைப்படுத்தவேண்டுமெனவும் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. சீன சைநியத்திற்கு ஜப்பான்சேனைத் தளகர்த்தர்களைக்கொண்டு யுத்தவித்தை கற்பிக்க சீன இராச்சியத்தார் இடங்கொடுத்து ஜப்பானரோடு பொருத்த உடன்படிக்கைகள் செய்துகொண்டால் சீன அரசு கொடுக்கவேண்டிய மீதியுத்தப் பணத்தை ஜப்பான் கேளாதுவிட்டுவிடுமென இவர் தெரிவித்திருக்கின்றனர். மேலும் இவ்வேற்பாடுகள் முன் சீன சிரேஷ்ட-மந்திரியாயிருந்த லீகங்சுங் அவர்களுக்கும் உடன்பாடானவைகளாம்.

ஜப்பான் சீனாவோடு சேர்ந்து அதன் இராச்சிய பரிபாலனத்தை நடத்தி சேனைகளுக்கும் யுத்தவித்தைகள் கற்பித்து அவைகளை நன்னிலைப்படுத்துமாயின் ஐரோப்பியர் எண்ணியிருக்கும் எண்ணமெல்லாம் வீணாய்விடும். சீனரும ஜப்பானியரும் ஒன்றுகூடி ஒருசேர நிற்பரேல் அவர்களை ஐரோப்பியஇராச்சியங்கள் எல்லாங்கூடி எதிர்க்கினும ஜெயித்தல் எளிதாயிராது. சீனா நீர்வளம் நிலவளமுள்ள ஓர் சிறந்த பூமி. இங்கே அரசியல் செவ்வே நடைபெற்று வருமாயின் பொதிய வரும்படி வருதற்கு யாதும் தடையிராது. ஐரோப்பியர் ஆசியாக்கண்டம் முழுவதையும் தமதாணைக்குள்ளாக்க நினைந்திருக்கின்றார்கள் என்ற ஒன்றுமே ஜப்பானியரை விழிப்புறச்செய்ய போதியதாயிருக்கிறது. ஐரோப்பியர் சீனாவைக் கைப்பற்றினுற் பின் ஜப்பானிலும் கண்வைப்பரென்பது ஜப்பானியருக்குஇப்போது விளங்காதிராது. ஆகவே ஐரோப்பியர் சீனாவிற் புகுந்துகொள்ளாது தடுத்தற்கேற்ற முயற்சிகளை ஜப்பானியர் செய்வரென்பது திண்ணம்.

இச் சீன ஜப்பானிய ஐக்கியத்தைக் குறித்து இங்கிலாந்து என்னஅபிப்பிராயங்கொள்ளுமென்று இப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ளுதல் கூடாது. ஆயின் இவ்[redacted]கியத்திற்கு அது சார்பாயிருந்தலே ராசோபாயமும் நீதியுமாகும்.

சமாசாரம்

காலநிலை—சென்ற இருகிழமைகளாக மழை அடுத்து வருஷிக்கின்றது. பின்னுக்கும் மழை ஒழுங்காய் பெய்துகொடுக்குமாயின் சமக்காரப்பாடு இம்முறை வெகுவாய்ப்பாயிருக்கும். அவலை முன்னையிலும் இப்போது சற்றே இறக்கமாயிருக்கின்றது.

கிளேரிக்கற்பரீக்ஷை—இப்பரீக்ஷை இந்தமீ ௨௮ தேதி திங்கட்கிழமை தொடக்கமாக நடைபெறும்.

ஆனந்தக்குமாரசுவாமி— தமிழ்ப் பிரதிநிதியாயிருந்தகாலஞ்சென்றுபோன க[illegible]. குமாரசுவாமியவர்கள் புத்திரனுமிவர் தமது தாயாரோடும் இலங்கைக்கு இப்புறப்பட்டிருக்கின்றனர்.

எமது உதவிசன்றர்—விலாகம்செய்யும் நோக்கமாக மாத்தளைக்குச்சென்றிருக்கும் எமது உதவிசன்றர் மெஸ். லீக் அவர்கள்சமுசாரசகிதராய்இங்குவரும்பொழுது அவரையழைத்து உபசரிப்பதற்காக கச்சேரிஉத்தியோகஸ்தர்களும் மணியகாரன்மாரும பலமுயற்சிகள் செய்கின்றனர்.

உத்தியோக மாற்றம்—வடமாகாண இஞ்சினீராகவிருந்த மெஸ். திருண்ந் அவர்கள் உத்தியோக உயர்வு பெற்றுச் செல்ல, அவருடைய இடத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட மெஸ். மாக்டனல்ட் அவர்கள் இங்குவந்து தமது உடமைகளைக் கைவேற்றனர்.

விவாகம்—கச்சேரி முதலியார் மெஸ். லஸ்திரோம்பிள்ளை யவர்களின் சகோதரன் மெஸ். பிருன்சிஸ் அவர்களுக்கும், வியாபாரியார் மெஸ். மனுவல்பிள்ளையவர்களின் இரண்டாம் புத்திரிக்கும் விவாகம் சென்ற மாதம் ௩௰ ம் தேதி வெகுசிறப்பாய் நடைபெற்றது. மணவாளனும் மணவாட்டியும் சுகவாழ்வெய்தி நீடுவாழ்வாராக.

தூக்கு—சென்றமைப்பிதீக்கோட்டில் நன்று பிள்ளைகள் இரண்டைக் கொன்ற குற்றச்சாட்டின்பேரில் விளங்கப்பட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தவன் சென்ற ௧௯௨ அத்தண்டனைக்குள்ளானான்.

களவு—சென்றமீ ௨௩ம் தேதி இரவு கடைத்தெருவிலுள்ள வம்பாய் வியாபாரி ஒருவருடைய சவுளிக்கடையில் யாரோசில கள்வர்புகுந்து ௭௫௦௦ ரூபா பெறுமதியுள்ள புடவைகளையும் பணப்பெட்டியொன்றையும் களவாடிச் சென்றுவிட்டனர். பணப்பெட்டியில் ௨௫௦ரூபா வரையிலிருந்ததாம். இத் தீயதொழிலைப்புரிந்தோரகப்பட்டுத் தக்க தண்டனையடைவரெனக் காத்திருக்கின்றோம்.

வண்டிவிபத்து—சென்றமீ ௩௨ புரோக்கர் ஸ்ரீ.தம்பிப்பிள்ளையவர்களுடையகுதிரைவண்டி கடைத்தெருவில் நின்றபோது குதிரைவெருண்டு ஓடியதால் ஒரு சோனகனும் தட்டானும் வண்டியிலகப்பட்டு விழுந்து காயமுற்றனர். குதிரைக்காரனுக்கும் பெருங்காயமாம்.

கிணற்றுள் வீழ்ந்திறத்தல்—சென்றமீ ௨௧௨ இரவு விடியச் சற்றுமுற்றி வண்ணார்பண்ணை மேற்கில் நீராடபாயம் கன்னிகையொருத்தி தண்ணீர்மொள்ளப்போனவிடத்திற் தவறிக் கிணற்றுள்வீழ்ந் திறந்துவிட்டனள். ஐயையோ பரிதாபம்! பரிதாபம்! மாசிகாலத்திற் கிணறுகளிற் தண்ணீர்மொள்ளுவோர் எச்சரிப்புறுவராக.

டக்தர் கந்தவனம்—ஆபத்துக்குதவி வைத்தியசாலையில் வேலையாயிருந்த டக்தர் கந்தவனமவர்கள் சென்றமீ ௭௰ சநிதியில் இறந்துவிட்டனர். இந்தாகவந்திருண்டாய பழுதே இவரது சடுதிமரணத்திற்குக் காரணம். டக்தர் கந்தவனமவர்கள் சாந்தம் பொறை தயை முதலிய சற்குணங்கள் பொருந்தியுள்ளவர் தமது கடமைகளைச் சிரத்தையோடும் பார்த்துவந்தவர் இவரை இழந்ததன்புறம் இவரது மனைவிமக்களோடும் ஏனைய சுற்றமித்திரரோடும் காருமனுதாபப்படுகின்றேம்.

சடுதிமரணம்—இங்குள்ள சட்டுக்கோட்டை சதார்க்கடைகளுள் ஒன்றாகிய ராம.சி.த. விலாசக்கடையிற் காரியகர்த்தாகவிருந்த ஸ்ரீ இலட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள் இந்தமீ ௩௨௨ சநிதியிற்தேகவியோகமாகிவிட்டனர். இரத்தாசயரோகமே இவரது மரணத்திற்கும் காரணமென நினைக்கிறேம். இவர் யாவர்களாலும் நன்குமதிக்கப்பட்டுவந்த ஓர் சற்குணர். இவர் காதலர் பிரகாரம் இவ்வுலகவாழ்வை நீத்துப் பரலோகப்பிராப்தியானது எமக்கெல்லாம் பெரும் விசனமே.

இந்துமதபரிபாலனசட்டம்—இந்துமதாலயங்களை நன்னிலைப்படுத்தற்கேற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்தற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டவர்களாற் தெரிவுசெய்யப்பட்டோர் சென்றமீ ௨௬ம் தேதி சனிக்கிழமை சாயந்தரம் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன்கோவிலிற் கூடினர். கோவில் பாரமேற்குநர்கள் கோயில்களை நன்னிலைப்படுத்தக்கூடிய ஒழுங்குகள் எவையெவையோ அவைகள் தமக்குக் கூடன்பாடானவைகளெனச்சொல்லியிருக்கின்றனராம். பஞ்சாயத்தாராகச் சிலரை நியமித்து அவர்களுக்கு குறிக்கப்பட்டகாலங்களில் கணக்குகள் ஒப்புவிப்பதும் அவர்களுக்குச்சம்மதியாம். இங்ஙனம் மற்றைய பாரமேற்குநர்களும் தம்மயங் கருதாது தம் கீழுள்ள ஆலயங்களின் நயத்தையேகருதினவராய் இவ்வித ஒழுங்குகள் செய்துகொள்ள முன்வருவரேல் சாமாசனமூலமாய் ஓர் சட்டத்தை ஏற்படுத்துவித்துக்கொள்வதற்கவசியமிராது.

மெஸ் உவூட்டேஷ்—ஊர்காவற்றுறை நீதவானாக நியமனம்பெற்ற இவர் சென்றமீ ௩௰ம் தேதி அங்குசென்று தமது கடமைகளைக்கைவேற்றனர். மெஸ் தபுஅவர்களை ஊர்காவற்றுறை நீதவானாக நியமித்தற்கு தல்வேண்டுமெனக் கேட்டெழுதியவிண்ணப்பத்திற்கு இப்பொழுது அப்படிச்செய்தல் கூடாதென்றும் இனிமேல் இடம்வாய்க்கும்போது அவர்கு ஓர் உத்தியோகம் கொடுப்பதற்காக அவரது நாமம் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனவும் தேசாதிபதியவர்கள் விடையளித்திருக்கின்றனர்.

பாதிரியார் ஒருவர் ஓர் பையனைச் சுட்டது—தெல்லிப்பளையிலுள்ள அமெரிக்கன் மிஷனைச் சேர்ந்த பாதிரியார் ஒருவர் ஒற்றைச்சில்லுவண்டியில் எதிர்ச்சாரிபோனபோது நாயொன்று குரைத்துக்கொண்டு அவர்பின் ஓட அவர் தம்மிடமிருந்த கைத்துவக்கால் வண்டியிலிருந்தபடியே பிற்பக்கமாய்ச் சுட்டுவிட்டனர். சுடவே சன்னமொன்று கிட்டநின்ற பையன் ஒருவனிற் பட்டுவிட்டது. பையன்சிவமோசமுறுதற்பயிக்கொண்டான். பாதிரியாரிற் பையன் மல்லாகம்கோட்டில் வழக்குவைத்தனன். விளக்கத்தில் பாதிரியார் சொல்லப்பட்ட தினத்திலும் சொல்லப்பட்ட நேரத்திலும் தானவ்வழியாற் போனதில்லையென்று மறுத்துவிட்டபடியால் வழக்குத் தள்ளப்பட்டது.

சைவப்பிரசங்கம்—இந்த மாசம் ௫-௨ வியாழக்கிழமை இரவு ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே சைவப்பிரசாரகராகிய ஸ்ரீ. சு.ஏரம்பையரவர்கள் கடவுளையும் கல்வியையும் பற்றி மிக விசேஷமாகப் பேசினர் மேலும் அங்குள்ள கிறீஸ்தவர்கள் சிலர் பறையறைக்கொண்டு சமைப்பித்து பந்திபோசனஞ்செய்ததைப்பற்றியும் மிக விரித்துப் பேசினர். (சடி)

கொலை—கொழும்பிலுள்ள கொட்டாஞ்சேனையென்னுமிடத்தில் அர்த்தராத்திரியில் ஒருவீட்டையிடித்துக் களவெடுக்கும் நோக்கமாகச் சென்ற இரு கள்வருள் ஒருவன் சுவரையிடிக்க மற்றவன் அருகாமையிலிருந்த மாமரத்தின்மேற் பதுங்கியிருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்திற் காவலாய்நின்ற கொன்ஸ்தாப்பல் ஒருவர் கள்வனைக் கண்டு அவனைப் பிடிக்கும்படி துரத்திப் பின்செல்ல மாமரத்தின்மேற் பதுங்கியிருந்த மற்றக்கள்வன் கொன்ஸ்தாப்பல் பின்சென்று அவனை ஓரேயடியாயடித்து வீழ்த்திவிட்டனன். கொன்ஸ்தாப்பல் சிறிதுநேரத்தால் இறந்துவிட்டான். மாமரத்தின்மேலிருந்தவன் கொன்ஸ்தாப்பல்பின் சென்றது கொன்ஸ்தாப்பலுக்குத் தெரியவில்லையாம்.

அபின்.—இம் மஸ்துப்பொருள் இலங்கையிலதிகமாகப் பாவிக்கப்படுகின்றதோவெனவும், அங்ஙனமதிகமாகப் பாவிக்கப்படின் அதனைத்தடுத்தற்கேற்றவழிவகைகள் யாதெனவும், ஆராய்ந்து றிப்போட்டுப்பண்ணும்படி சட்டநிரூபணசபையாரால் நியமிக்கப்பட்டநிருவாகசபையார் இப்பொழுது தமது றிப்போட்டை வெளிவிட்டிருக்கின்றனர். இந்தறிப்போட்டின்படி ௧௮௯௦ம் ஆண்டு தொடக்கி ௧௮௯௯ம் ஆண்டு வரையில் பிரதிவருஷமும் ஏறக்குறைய ௧௩௦௦௦ இறாத்தல் அபின் இங்கு இறக்குமதிசெய்யப்பட்டது. ஆயின் ௧௮௯௯ம் ஆண்டில் ௧௫௦௦௦ இறாத்தலும், ௧௮௯௯ம் ஆண்டில் ௧௭௨௫௦ இறாத்தலும் இறக்குமதியாயின. ஆகவே இம்மஸ்துப்பொருள் இங்கு வரவர அதிகமாகப் பாவிக்கப்படுகின்றதென்பது பிரத்தியட்சமாயிற்று. இது அதிகமாகப் பாவிக்கப்படாது தடுத்தற்காகப் பின்வரும் கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. (க) குறிக்கப்பட்ட நேரத்திலன்றி விற்பனவு செய்தல்கூடாது. (உ) குறிக்கப்பட்ட பிரமாணத்துக்கு மேல் விற்பனவு செய்தல் கூடாது. (௩) அபின் விலைப்படுகிடத்திற்றானே நின்று அபினைச் சாப்பிட இடங்கொடுக்கக் கூடாது. (௪) கலப்பான அபின் விற்பனவுசெய்யப்படாது தடுக்கப்படல்வேண்டும். (௫) பதினைந்து வயசுக்குட்பட்டோருக்கு விற்கப்படாது. (௬) வஸ்திராதிகளை அடகாக வாங்கிக்கொண்டு அபின் விற்றல் தடுக்கப்படவேண்டியது. (எ) நாளாந்தரம் விற்ற அபின் இவ்வளவென்றும், மீதமிவ்வளவென்றும் விற்பனவுகாரன் கணக்குவைத்துக் காட்டவேண்டியது. யாழ்ப்பாணத்தில் அபின் உண்போர் மிகச் சிலரேயாவர். ஆயின் கஞ்சா உண்பாரோ பலருளர். இது இங்கு பலவிடங்களிலும் இரகசியமாய் விற்கப்படுகின்றது. இங்ஙனம் இதை விலைக்கிரயஞ்செய்வோரைத் தலைமைக்காரரும் பொலிசாரும் கண்டுபிடித்து அவர்க்குத் தக்க சிக்ஷை கிடைக்குமாறு செய்தல் அத்தியாவசியகம்.

கொள்ளைநோய்.—பம்பாயிலிருந்து கொழும்புக்கு வந்த கப்பலொன்றில் ஒருவனுக்குக் கொள்ளைநோயுண்டாகி இறந்துவிட்டான். இவனுடைய பிரேதம் கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து ஏறக்குறைய எட்டுமைல் தூரத்தப்பால் சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தப்பட்டது. மூன்றும் பல்லதற்கன்னுங் கப்பலில் ஒருவனுக்கு இந்நோயுண்டாகி அவன் [illegible] பேரவாளைத்தீவிலிற்போடப்பட்டு இறந்தனன். இக்கொடியநோய் எமதுதேசத்தையுமெட்டிப் பார்க்கின்றதுபோலிருக்கின்றது. சென்னைக்கணித்தாயுள்ள பலவிடங்களிலும் இந்நோய் அதிகமாயிருக்கின்றது. பெங்களூரில் மாதமொன்றில் ௯ம் தேதி முதல் ௨௨ம் தேதி வரையில் இந்நோய் ஏறக்குறைய ௧௩௯ பேருக்கு உண்டாகி ௬௨ வரையில் இறந்துவிட்டார்கள். அவுஸ்திரியாவின் தலைநகரமாகிய வியன்னாவிலும் இந்நோய் பரவியிருக்கின்றது. அங்கு கட்டப்பட்டிருக்கும் கொள்ளைநோயாஸ்பத்திரியில் வைத்தியராகவிருந்த சிலரில் இந்நோய் தாவியதால் அவர்கள் இறந்துவிட்டனர்.

காலிச் சிவாலயம்:—காலியில் வியாபாரம் நடாத்திவருபவராகிய யாழ்ப்பாணத்தாரால் கட்டுவிக்கப்பட்டு பூஜைக்கிரமங்கள் விதிப்படி நடாத்திவரப்பெற்றதாகிய ஓர் சிவாலயம் இப்பொழுது சற்றேறத்தளம்புறுகின்றதென அறிவது விசனத்துக்கிடமே. தகுதியுடையவராகிய மனேசர் ஒருவரை ஏற்படுத்தாமையினாலேயே பிரதிவருடமும் சுமார் ௩௦௦௦ ரூபாவுக்குக் குறையாத வரும்படி வரக்கூடியதாகிய இவ்வாலயமின்னிலைக்கு வந்திருக்கின்றது. காட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரும் யாழ்ப்பாணத்தாருமாகிய இருதிறத்தாரும் ஒருமைப்பட்டு ஓர்மனேசரை நியமித்துக் கோவில் வரும்படியை விருத்திசெய்தல் அத்தியாவசியகமாகும். நகரத்தார் முன்போல கோவில்வீதியிலேயே சிப்பங்கள் சருட்டுப்பெட்டிகளாதியவற்றை வைத்துப் பாதுகாத்துவர முயலுதல் இவ்வாலயத்தின் கலக்கத்திலைக்குக் காரணமாகுமெனவெண்ணுகின்றோம். (சடிதன்)

—ஆபிரிக்காவிலே கேப்டவுன் என்னுமிடத்தில் பிரமாண்டமான ஒருகல் ஆகாயத்தினின்றும் விழுந்ததாம். அது விழுந்தவிடத்தில் ௫௦ அடி ஆழமும் ௧௨௦ அடி நீளமும் ௯௦ அடி அகலமுமான ஒருகுழி உண்டாயிற்றாம். அப்படியானால் அக்கல் எவ்வளவு உயரத்திலிருந்து விழுந்திருக்கவேண்டும்.

—அமெரிக்காவின் ஐக்கிய தேசத்தைச் சார்ந்த வடகரோலினா மாகாணத்திலே இருதலைகளையுடைய அநேக ஸ்திரீகள் இருக்கின்றார்கள். இச் சம்பவத்தைச் சொல்லாமுன்னரே, எகடா; அப்படியுமுண்டா! இது அபத்தியந்தான்!! என்று நம்மை இகழ்வார். ஆனால் வாஸ்தவத்தில் அங்ஙனம் இருதலைப் பெண்களிருக்கின்றார்களென்பதை நம்பாதார் கேட்டேனும் அறியக்கடவர். மேற்கூறிய வடகரோலினாவிலே இருதலையும், ௪ கைகளும், ௪ கால்களும் உடல் ஒன்றுமுடைய கிறிஸ்த்தையின் என்னும் பெண்மணி ஓர் விடுதிச்சாலையிலே இருமாதங்களாக வசித்துப் போசனஞ் செய்துவந்தனள். மாதமுடிவில் ஹோட்டல் தலைவன், இருவருடைய சாப்பாடு நீ சாப்பிட்டமையால் இருமடங்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றான். அப் பெண்ணோ எனக்குத் தலை இரண்டாய் இருந்தபோதும் உடல் ஒன்றே. வழக்கமான ஸ்திரீகளைவிட அதிகமாக நான் சாப்பிடவில்லை. ஆதலால் வழக்கப்படியே கொடுப்பேனென்றாள். ஹோட்டல் தலைவன் உடன்படாமல் நீதிஸ்தலத்திலே வழக்கேற்படுத்தியிருக்கின்றான். இன்னும் புகைரதக் கம்பனியார் புகைரதப் பணத்தை இருமடங்கு பணந்தரும்படி கேட்டபோது இவள் மறுக்க வழக்கானது. நியாயாதிபதிகள் வழக்கமான ஒற்றைச் செலவே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எதிரி பக்கத்துக்கு வாசியாகவே நியாயத் தீர்ப்பு செய்தார்கள். இவ் வழக்கிலும் மிஸ்கிறிஸ்த்தையினே ஜயமடைவாளென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. (இப்புதினம் ஸ்தம்பூவில்பிரசுரமாகும் லிவான்த்ஹால்ட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது) இ. மி. ன்.

—எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு முழுகுவதினால் ஒருவனுக்குப் பிளேக் கொள்ளைநோய் வாராதென்று சில டாக்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சென்னையில் பெயர்பெற்ற சுதேசடாக்டராகிய ஸ்ரீ. வரதப்பநாயுடு அவர்கள், இதைப்பற்றி ஒரு கடிதமெழுதியிருக்கிறார். கொள்ளைநோய் பரவுங்காலத்தில், இடத்தைச் சுத்தியாய்வைத்திருப்பதும் கொள்ளைநோய் வராமல் தடுப்பதற்குத் தகுந்த முகாந்தரமே. ஆனாலும் தேகத்தைச் சுத்தியாய் வைத்திருத்தல் கூட மிகவும் முக்கியமானது. முற்காலத்தில் ஐரோப்பாதேசத்தில் கொள்ளைநோய் வந்தகாலத்தில் எண்ணெய் விற்பனவுசெய்கிறவர்களுக்கு இந்த வியாதி வரவில்லையாம். பம்பாயிலும் பூனாவிலும் ஜனங்கள் தென்தேசத்தாரைப்போல எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவதில்லையாம். பெங்களூரிலும் மைசூரிலும் குளிர் அதிகமானமையால் ஜனங்கள் சாதாரணமாய்க் குளிப்பதில்லையாம். எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவதில்லையாம். மலையாளிகள் அடிக்கடி எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவார்கள். ஆகையினாலே தான் மலையாளம் ஜில்லா பம்பாய்க்குச் சமீபமாயிருந்தபோதிலும் கொள்ளைநோய்க்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. பங்காணத்தாரும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளுகிறவர்களாகையினால் அவ்விடத்தில் நோய் பரவவில்லையாம். ஆகையால் கொள்ளைநோய் நெருங்கின காலத்தில் அடிக்கடி எண்ணெய் தேய்த்து முழுகுவது நலம்.

ஆ—ன்.

அயர்லாந்து தேசத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகம்.—அயர்லாந்து தேசத்திலுள்ள சதுப்பு நிலத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புத்தவிக்கிரகத்தைப்பற்றி பிரிட்டிஷ் சங்கத்தின்முன் A. C. உவெஸ்ட் [illegible] ஒரு வியாசம் எழுதிப் படித்தார். அவ்விக்கிரகத்தின் உயரம் ஒரு அடி. கெல்ஸ் என்னும் இடத்திருந்து ௩ மைல் தூரமுள்ளதும் அதி சமீபமான ரோட்டுக்கு ௨ மைல் தூரமுள்ளதுமான சதுப்பு நிலத்தில் வெகு ஆழமான பாகத்திலிருந்தெடுக்கப்பட்டதாம். அவ்வுருவம் இருந்து பிரசங்கம் செய்யும் பாவனையாயும், வலதுகையை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு தலை சுருள் சுருளாயுள்ள நீலகேசங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் ஐந்து இதழ்களுள்ள தாமரைப்பூவாகிய சிரோபூஷணம் அணிந்ததாயும் நீண்ட காதுகளுடையதாயும் இருக்கின்றமையின் கிறிஸ்து பிறக்க முதல் நூற்றாண்டில் வழங்கிய பிராசீன சிங்கள பௌத்த விக்கிரகமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

ஆ—ன்.

கடிதம்

தூக்கு.

ஆங்கில அரசினர் கொலைசெய்தவர்களைத் தூக்கிக் கொல்லவேண்டுமென்னும்சட்டத்தை விதித்திருக்கிறார். இவ்வளவு கடுமையான சட்டத்தை விதித்திருந்துஞ் சிலபாபிகள் அஞ்சாது கொலைசெய்துவிடுகின்றார்கள். இலங்கையில் எமது வடமாகாணத்தில் இக்கொடுந் தொழில் அதிகமில்லையாயினும் நாலாறு வருஷங்களுக்கொருமுறையாவது சம்பவித்து விடுகின்றது. இற்றைக்கு ஐந்து வருஷங்களுக்குமுன்னர் முருகேசனென்னுமொரு மாபாதகன் ஒருவனை வெட்டிக்கொன்றதால் அரசினரால் தூக்கிக் கொல்லப்பட்டான். இவன் கொலைப்பாதகனேயானாலும், தனக்கு மரணநேரம் இதுவெனவறிந்து தனது சமயகுருவையடைந்து அக்குருமூலமாக சிவஞானத்தை உணர்ந்து இடையறாது சிவத்தியானத்தோடிருந்து இறக்குந்தினமாகிய அன்று தனது குருவோடு தூக்கும[illegible]ம்வரையில் சிவதோத்திரங்களைச்சொல்லிச் சென்று தூக்குமரத்திலேறி "வேலாலயுதனே" என்ற சுப்பிரமணியசுவாமிதோத்திரஞ்சொல்லும்பொழுது பலகைபொறிக்கப்பெற்றுத் தூக்கினமையால் துடித்தல், அசைதலாதியவுமில்லாது உயிரைவிட்டான்.

அதன்பின்! சென்றமீ ௨௫உ திங்கட்கிழமைகாலை எட்டுமணிக்குத் தனது பெண்சாதியை வெட்டிக்காயப்படுத்தித் தன்னிரு சிறு குழந்தைகளைத் தண்டஞ்செய்த வேலன் வைரவன் என்பவனைத் தூக்கிக் கொன்றனர். இவனைத் தூக்குக்கு நியமித்தவுடன், தங்கள் மந்தையில் சேர்க்க ஆசைப்பட்ட புரொடெஸ்டாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களும், கத்தோலிக்குக் கிறிஸ்தவர்களும் சென்று அவனை வசப்படுத்தப் பிரயத்தனஞ் செய்தும், அவனுடைய பூர்வஜென்மப் புண்ணியத்தாற்போலும் அவன் அவர்கள்வசப்படச் சம்மதியாது, தனக்குச் சைவக்குருக்களது உபதேசமும் ஆதரணையும் வேண்டும், ஒருகுருவை அழைத்துத் தரவேண்டுமென்று "ஜெயிலரைக்" கேட்க, ஜெயிலர் அவனுடைய வேண்டுதலுக்காகச் சைவப்பிரசாரகராகிய ஸ்ரீமத் சு. சாம்பையரவர்களுக்குக் கடிதமனுப்பி அழைப்பித்து அவனிடமனுப்பினர். ஐயரவர்கள் அவனைக்கண்டு ஆறுதல்சொல்லி அவனுடைய ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கேற்ற சிவத்தியானத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். அதன்பின்னர் ஐயரவர்கள் தமக்கு அடிக்கடிபோக வசதியின்மையால் முன்னே முருகேசனென்பவனுக்குச் சமயஞானத்தைப் போதித்தவரும், தூக்கும்பொழுது கூடநின்று அவனது மனதைத் தளரவிடாது சிவத்தியானஞ் செய்வித்தவருமாகிய ஸ்ரீ வை. சுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவரைத் தினமும்போய்ப் போதிக்குமாறு செய்தார்கள். சுப்பிரமணியபிள்ளை இருவாரங்களாகத் தினமும்போய்ப் பட்டணத்தார்பாடல், தாயுமானவர் பாடல் முதலியவைகளிலுள்ள சிவத்தோத்திரங்களைப் பாடம்வரச்செய்து தோத்திரிப்பித்தும், ஒரு நடேசப்பெருமான் படத்தைக்கொடுத்து அப்படத்தின் பெருமைகளைச்சொன்னதால், அவன் மனம் அதிற்பதிந்து அப்படத்தைக் கொஞ்சுவதும், தலைமேல்வைப்பதும், மார்போடணைப்பதும், அடிக்கடி சுப்பிரமணிய பிள்ளையிடம் சிவகதைகளைக் கேட்பதுமாகவிருந்தான். இவைமாத்திரமா! தான் மரிக்குந்தினமும், நேரமும், அறிந்தவனாயிருந்தும் அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாதவனுமாயிருந்தான். தூக்குந்தினமாகிய ௨௫உ காலை ஆறுமணிக்கு ஸ்நானஞ் செய்து சுப்பிரமணியபிள்ளை கொண்டுபோன, காசி, சிதம்பரம், இராமேச்சரமாதிய ஸ்தலங்களின் விபூதியை வாங்கி உடம்பெங்கும் பூசித் தீர்த்தத்தையருந்தி, சந்தனமிட்டு, முல்லை நாகபுஷ்பமாலையைக் கழுத்திலிட்டு [illegible]மையில் சிவத்தியானஞ்செய்து, பின் சாப்பிட்டுக்கொண்டு கைவாய் சுத்திசெய்து சுப்பிரமணியபிள்ளையைச் சமீபத்தழைத்து அவர்முன் பாடமாக்கி வைத்த தியானத்தைச்சொல்லி, பின், "காட்டுவழி போனாலும்" "[illegible]" என்னும் விருத்தத் தோத்திரங்களையும், "வேலை யுகந்தவிளங்கு மயில்வீரனே" "முருகா உமைகுமரா போற்றி" "உடல்பொருளாவி மூன்றும் உன்றனடைக்கலம் ஒப்புக்கொள்ளும் சுவாமி" என்னும் சுப்பிரமணியசுவாமி தோத்திரங்களையும், "கல்லாப்பிழையும் கருதாப்பிழையும்" "[illegible]" "[illegible] செய்ப" என்பனவும் சில சிவபெருமான் தோத்திரங்களையும் படித்தபின்னர் சுப்பிரமணியபிள்ளை [illegible] தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம், திருக்கோவையார், பட்டணத்தார் பாடல், தாயுமானவர் முதலிய தோத்திரங்களைச்சொல்லச் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டு அவ்வேளை வந்த காவலர் அழைக்க ஆனந்தமாய் மனங்கோணாமல் சுப்பிரமணியபிள்ளையுடன் தானுந் தோத்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுசென்று தூக்குமரமேறி முன்சொல்லிய "உடல்பொருளாவி மூன்றும் உன்றனடைக்கலம்" என்ற தோத்திரத்தைப் பாடும் சமயத்தில் பலகை பொறிக்கப்பெற்று யாதொரு அசைவுமின்றிச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் தியானத்தோடு உயிரைவிட்டான்.

உலகத்திலுள்ள சைவசமயிகளுங் கடைசிக்காலத்துக் கடவுளை நினையாதிருப்பதும், ஆபத்துவரத் தக்காலத்து இடையறாது கடவுளைத் தியானிப்பதுமே வழக்கம். அதிலும். இவனுக்குத் தனது மரணநேரமிதுவென நன்குதெரிந்திருந்தபடியால், உலககவலைகளைவெறுத்துத்துறந்து கடவுளிடத்தே அவனது மனம் முற்றாய்ப்படிந்துவிட்டது. ஆதலால் ஒவ்வொருவருடைய மரணநேரத்திலும் அவரவர் சமயகுருமார் சென்று கடவுளையறிவித்து அவரைத்தியானிக்குமாறு செய்வார்களாயின் அவர்களெல்லாம் தப்பாது நல்வழியையடையும் அதனால் குருமாரும் புண்ணியத்தையே யடைவர். (ச. மு.)

பரீக்ஷை.

இந்தவருடம் புரட்டாதிமீ ௨௩ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் ௨ மணிதொடக்கமாக கொல்லியடிச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிலே பிரசித்தபாடப் பரீக்ஷை நடத்தப்பட்டது. அப்பொழுது நவிண்டில் ஸ்ரீமத் ச. இராமநாதக்குருக்களே வழக்கம்போல அக்கிராசனத்தமர புலோலி ஸ்ரீமத் ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள் ஸ்ரீமத் ஸ. குமாரசுவாமிப்புலவர் முதலிய வித்துவசிரேட்டர்கள் பலர் பரீக்ஷாகர்த்தர்களாகவமர்ந்து பரீக்ஷித்தனர். அங்ஙனம் அல்வாய் ஸ்ரீமத். செ. இராமலிங்கக்குருக்கள் முதலிய சைவசாரீய சிரேஷ்டர்கள் பலரும் வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் உத்தியோகத்தர்களுமாகப் பலர் சபையாகக் கூடியினர். பரீக்ஷிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் தொகை (௭௫) வகுப்பு (அ.) பாடங்கள் கந்தபுராணம் முதலிய புராணங்களும் திருவள்ளுவர்குறள் முதலிய நீதிநூல்களும் கம்பர்[illegible] முதலிய அந்தாதிகளும் சைவசமயநெறி முதலிய சமயநூல்களும் நன்னூல் முதலிய இலக்கணநூல்களும் ஐங்காம் பாலபாடம் முதலிய பாலபாடங்களும் நிகண்டும் கணிதமும் பிறவுமே. பரீக்ஷிக்கப்பட்ட மாணவர் எல்லாவகைப்பாடங்களிலும் அதிக தேர்ச்சியுடையவராய்க் காணப்பட்டமை சபையோரெல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் விளைத்ததேயன்றி உபாத்தியாயருடைய நனராமுயற்சி கற்பிக்குந் திறமை பரோபகாரம் முதலிய குணங்களையும் இனிது விளக்கிற்று. பரீக்ஷை முடிவில் அக்கிராசனாதிபதி முதலிய பரீக்ஷாகர்த்தர்களுட் சிலர் பிள்ளைகளுடைய கல்வித்தேர்ச்சியையும் உபாத்தியாயருடைய தனாருபத்தியையும் கற்பிக்கப்பட்ட கிரமங்களையுங் குறித்துப் பெரிதும் பாராட்டிப்பேசினர். முடிவில் அல்வாய் ஸ்ரீமத். செ. இராமலிங்கக்குருக்கள் அப்பொழுது புதிதாகச் சொல்லிய மூன்று சமஸ்கிருத சுலோகங்களின் உரை வருமாறு:- வித்தையானது சிவப்பிரசாதத்தாற் பலிப்பதாகும். இன்னும் அச் சிவப்பிரசாதமும் வித்தை, விநயமாகிய (ஞானதிலிருந்து) பெறப்படுவதாகும் மந்த்ர சமூகங்களுள்ளே பிரணவம் (எவ்வாறு) சிரேட்டமாகுமோ அவ்வாறே வித்தையானது (எவற்றிலும்) மகிமையுடையதாகும். (அப்படிப்பட்ட) வித்தை இங்கே கொல்லியடியென்னும் நகரத்திலே நன்றாகச் செய்யப்பட்டு [illegible]ந்த சோபாசகிதமான சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே மாணாக்கர்களை அழைத்து நன்றாக இலக்கண இலக்கிய பாடசமூகங்களோடு இட[illegible]ண்டாகப் போதித்து அத்திடமுடைமையைச் சோதிப்பித்தற்கு வரவழைத்த பரீக்ஷகர்களால் வினவப்பட்ட வினா எதுவெதுவோ அவ்வவ் வினாவுக்குப் பிழையின்றிக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரமானது இங்கே பரீக்ஷகர்களாயிருக்கின்ற புலவர்களுக்கும் வியப்பைச் செய்தற்கிடனாயிருக்கின்றது. இது பேராச்சரியமே. (மாணாக்கர்களுடைய வல்லமை) இங்ஙனமாயின் இம்மாணாக்கர்களுக்கு மிகுந்த பிரயாசத்தோடு வித்தை கற்பித்த உபாத்தியாயருடைய வல்லபத்தை என்னவென்று சொல்லலாம். இங்ஙனமாக இவையெல்லாம் இவ்வித்தியாசாலையிலே எப்பொழுதும் வழங்கும்படி. இச் சபையாருக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் இவ் வித்தியாசாலை மனேசருக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் இவ்வொழிந்த ஏனையோருக்கும் வரதராகிய சிவபிரான் முழுக் கிருபையைப் பாலிக்கக் கடவர் என்பதே.

இங்ஙனம் நடந்த அச் சபையானது அன்றிரவு பத்துமணி வரையில் முடிவு பெற்றது. சுபமஸ்து.

இங்ஙனம்
பரீக்ஷாதரிசி.

Clerical Examination—The Clercial examination will be held on the 28th November next.

P W. D. Jaffna—Mr Grant, the Provincial Engineer of Jaffna has left Jaffna on promotion. His successor Mr. MacDonald has arrived and assumed dutes. Mr. C Arunachalam, the District Engineer of Passara who paid a visit to Jaffna has retuned to his station.

Mr. J. H. Leak—The Office Assistant to the Government Agent, Jaffna, has proceeded to Matara on leave of absence to be married to Miss Forbes Mr. Tranchell acts for him.

The Kayts Magistracy—Mr. Wouterez, the newly appointed Police Magistrate of Kayts has arrived and assumed duties. Mr. Tampoo's supersession is regarded by all as a great injustice.

Marriage in high life—The marriage of Mr. P. E. Francis with Miss Elizabeth Mannelpillai Rajakarier was solemnized at St. Mary's Cathedral at 7 A M on the 31st Ultimo. The bridegroom is the brother of Mr. S, Bastiampillai Mudaliyar, the popular chief Mudaliyar of the Jaffna Kachcheri, and of the late lamented Mr. S. Nicholas, Proctor and Cocoanut Planter. The bride is the second daughter of Mr S Manuelpillai Rajakarier, a leading merchant of Jaffna, and for several years Arrack and Salt Renter under Government Mr Farncis comes of a most respectable and long-standing Catholic family in the North being closely related to the late Chevalier Savirimuttu Mudaliyar, to Mr. J. N. Sandrasegara, and to the Rev: Father Sandrasagara. The bride as well is a member of a well-known and respectable family. The elite of the Jaffna society were present on the occasion and testified to the high esteem in which the energetic Mudaliyar and Mr. Rajakarier are held by the public. The couple have our best wishes.

Dr. Pararajasinghe—We understand that the popular Medical Officer of Point Pedro who broke his arm in getting out of his carriage at Puloly, about a fortnight ago, is progressing favourably. Much sympathy will be felt for the genial doctor who is held in high esteem by all classes of the people,

Mr. D P. Bartlett—We understand that Mr. Bartlett has been appointed to act temporarily as Dresser of the F. N. S. Hospital in succession to Mr. Kandavanam.

Lady Coomaraswamy—The widow of the late Hon: Sir M. Coomaraswamy and his son Mr. Ananda Coomaraswamy are on a visit to Ceylon.

Obituary—There died suddenly at Vannarponnai on the 18th Ultimo R M. M. S. T Ledchumanan Chetty. the head of the firm bearing the name of R. M M S. T. It is generally believed that he succumbed to heart disease. Ledchumanan Chetty was one of the leading and most respectable Nattucotta Chetty merchants of Jaffna.

Another Death—We have also to chronicle the death, on the morning of the 17th Ultimo, of Mr. Kandavanam who died of heart disease at the F. N. S. Hospital premises We believe that the deceased was connected with the F. N. S. Hospital for about thirty years. He was much liked for his affability and kindness of disposition. During the agitation against the mismanagement of the F. N. S Hospital, which culminated in the appointment of a Government medical officer as visiting surgeon, Mr. Kandavanam was the only officer in the Hospital who did not incur the odium of the agitators. He held the balance fairly between contending factions, and up to the moment of his death was deservedly popular with every section of the public.

Yet another death—We regret to record the death of Mrs. Ponnamma Mutu Coomaru, the wife of Mr. J. C. Mutu Coomaru of the Telegraph Department. The deceased was a daughter of the late Mr. S. Nevinspillai, B A., B. L. of Jaffna, who distinguished himself in Southern India both as a student in the Madras University, where he was a rival of Professor Ranganadham Mudaliyar, and as a member of the High Court bar.

Mr Alfred Handy—We are sorry to understand that Mr Alfred Handy of the Forest Department died, at Dambulla, of fever. Mr. Handy received his training at the school of Foresty, Dehra Dun, and was a gentleman of great promise. Mr. Handy was a son of the late Rev: T. P. Handy, C. M. S. Native Minister, Nellore.

An Execution—The murderer who was sentenced to be hanged at the last Criminal Sessions of the Supreme Court held at Jaffna, met with his fate on the 24th Ultimo. Mr V. Chuppiramaniapillai, an energetic and rising exponent of Saivaism, made frequent visits to the condemned man in the Jaffna jail and taught him the fundamental doctrines of the Hindu religion We are glad to hear that the man derived much consolation from the teaching of Mr. V. Chuppiramaniapillai and died with perfect composure and resignation. Mr. Chuppirmaniapillai is the manager of the Vivekananda Press and the late assistant manager of this press.

The wisdom of the Hindus—The more one comes to consider the rationale of the habits and customs of the Hindus, the more is one impressed with their truth and practicalness. Amongst the Hindus the marriages of cousins who are the offspring of two brothers or of two sisters are not permitted. Although such marriages are not prohibited by law as administered now. yet they are regarded as incestuous according to the rules of Hindu morality. The only cousin marriages which are permitted among Hindus are those between the children of brothers and sisters. It has been often asserted that the marriage of cousins is bad and proves disastrous to the offspring because such marriages tend to accentuate and aggravate family diseases. It is suggested, however, by Basil Thompson that it is not the cousinship which is the source of the evil, but the sex relationship of the parents of the cousins in question. Marriages between the children of brothers and sisters are said to prove fertile and the offspring are said to be healthy and vigorous. But in the case of marriages between other cousins very few of the children are said to survive infancy. The truth of these facts have been tested and found out in Fiji. The conclusion is that the peculiarities of the family are not transmitted equally by the male and female and the results of cousin marriages are influenced by the sex relationship of the parents of the cousins in question.—*condensed*.

IN PRAISE OF INDIAN WOMEN.

The daughter of India, dwelling in the seclusion of the zenana, and blooming like a delicate flower in the shade, has never had full justice done to her by the sons of the West. The popular European notion of the Indian woman is that she is ignorant and superstitious, and, shut up within the walls of the harem, has to live the life of a slave, with the only difference that, whereas a slave may get some wages, the Indian housewife, who so busily plies her daily care, gets only board and lodging and nothing in the shape of wages. Now and then, however, an Englishman, who has not only lived long in India, but has also sought, and successfully sought, to know something of the inner life of the Indians, comes forward to dispel the popular misconceptions on the subject, and to expose the ignorance of those missionaries who at the Exeter Hall May Meetings delight to dwell on the "horrible ignorance" of Indian women to the applause of the "shrieking sisterhood." Major J. B. Keith is one such observer, and he eloquently sings the praise of Indian women. His exposure of missionary manoeuvre is as scathing as it is effective. The missionary, fresh from India's coral strand. draws tears from the eyes of pious Christian men and women by his sensational tales of ignorance and thereby draws sixpences and sovereigns from the pockets of his audience. After informing them that the Indian woman is steeped in darkness he proceeds to season the tale "by a romantic story of some successful abduction and the heavenly peace that supervened." He, however, says nothing of the anguish of the parents of the girl so heroically brought from darkness to light. The instincts of religion and humanity are trampled under foot in an excess of proselytizing zeal. Referring to the alleged ignorance of Indian women, Major Keith says: "I have never met the ignorance complained against, but I have met a great deal of intelligence and resource among native women and devotion to the duties of their station." But, however much the real state of things may differ from the sensational romancing of missionary enthusiasts, the romance is taken for reality. Wives of retired Anglo-Indians, "more for mundane dissipation than anything else" applaud the missionary's sentiments and endorse his schemes, while Indian female converts "in gossamer and looking miserably wretched" in the rigours of the English climate are paraded through the streets, a living evidence of evangelical success. That is how the thing is managed, and if the labours of the missionaries in the Indian vineyard do not bring India any nearer the Kingdom of Christ, the organisation at any rate supports a body of very devoted men, The "fad supports an agency with its English secretary and teachers"—is the summing up made by Major Keith. He has a very poor opinion of the new English woman, "in pantaloons, bestriding in rear of Arry a bicycle" and declares that she is a hideous figure of "a Sunday morning and an insult to good manners." Most Orientals are at one with the gallant Major in his dislike of the latest freaks of the New Woman. To us Orientals there is something bordering almost on profanity to train up girls as circus riders or gymnasts. Nature has not intended woman for acrobatic feats which should be the pride and the privilege of the sterner sex. We are gald to see that there are Englishmen who are also of the same opinion. Those Radical reformers who are for immediately bursting open the doors of the zenana would do well to ponder on the following observation of Major Keith's; 'A Western lady on an American jury is not such a success that we should be specially anxious to accentuate the evils, disturb the relationship of the sexes in the East and let loose an army of intrigue!" Heaven save our nation from a consummation so devoutly to be deprecated. We now have at any rate peace at home. But if we are to take European society for our model, domestic peace and happiness will not certainly be increased thereby. Indeed, all the evidence points to this conclusion.. The "lovely girl graduate in golden hair" may be a "phantom of delight "but she is also a creature too good for a Hindoo home's daily needs. She is an exotic that may bloom for a brief season in hot-houses, but she will wither if transplanted from her artificial atmosphere. Man's duty is to guard women from temptations, not to put her in the midst of temptations. Major Keith is inclined to think that the Indian woman might be made "a useful intermediary in industrial revival," and "until this is attained, we may well treat culture as a secondary consideration." We think there is much shrewdness in this observation. In India, women of the highest classes appreciate the dignity of labour, and the type of the idle women reclining on sofa and reading novels with occasional flirtations to relieve the monotony of existence has hitherto been unknown in India, What changes the coming century may have in store for the Indians we cannot say. But we venture to think that the social fabric of the Hindoos is as stable as a rock which the rising surges of socalled "reform' may strike against in vain—The Hindu Patriot.

VEGETARIAN CONGRESS.

A CHAT WITH DR. OLDFIELD.

("DAILY CHRONICLE" SPECIAL.)

That the vegetarian cause is making progress there can be no possible doubt. Last year the Vegetarian Federal Union held an international congress and packed it all quite comfortably into the smaller hall of the Memorial Buildings in Farringdon street. This year they are having just a national congress with a few foreign visitors, and it has become a necessity to engage the large hall for the whole week. Last year for the purpose of the Vegetarian Exhibition, which goes hand in hand with the congress, space was given away with both hands to the exhibitors—they were honored guests with the privilege of setting up little booths and paying no rent. This year there is competition for the larger area—space is golden; and Dr. Josiah Oldfield, the secretary of the union, and his fellow enthusiasts have the satisfaction of knowing that the congress—from a pecuniary point of view—at all events, is assured of sudcess.

In spite of many claims upon his time Dr. Oldfield was good enough to give me a little of it yeasterday (writes a "Chronicle" Correspondent). He did not actually tell me that "the strongest and healthiest men and the most beautiful complexioned women are those who eat little or no flesh-meat." which is the text on the card of admission to the exhibition, because he does not believe it. He would, in parlimentary language, move to strike out "little or," for he is a vegetarian to his boots, samples of which will be shown (not Dr. Oldfield's boots, but vegetarians boots) at the exhibition.

My first question was naturally about the weather.

I am assured, and he, that vegetarians are better able to withstand the extremes of heat and cold than those who eat meat. You remember that the Italians who joined Napoleon in his march to Moscow fared much better than the hardened veterans of the National Guard. How well the Turks fought on next to nothing in the way of rations in the Greco-Turkish war! I don't believe a vegetarian would ever get a sunstroke—it is mainly the intemperate who suffer from the heat.

Passing to the topic of main iterest, the Congress, Dr. Oldfield told me that the Exhibition would be opened on Monday next by the Rev. Professor Mayor (Professor of Latin at Cambridge), after which the President, Mr. H. F. Hills, would deliver his address. A grand conversazione was fixed for the evening, They had hoped to have had addresses by the great German walkers, who took prizes in the Berlin match on. "The Rright Dietary for Training, but unfortunately only one great German walker was able to come, the other having accepted a remunerative post in the Fatherland However, the one who was able to come, herr Carl Mann, was the pick of the bunch, for he was the winner of the match. Later in the week this gentleman would read a prepared paper on Vegetarians, who are no mean athletes themselves, would have an opportunity of discussing.

A number of very interesting papers will be read during the week, and a good many uninteresting ones, except to the readers, for the latter will be put forward by gentlemen who are exhibitors, and who have a profound idea that their particular food or preparation or stove is the best on the market' But the address to be given by M. V. Tchertkoff on Vegetarian Exiles from Russia is bound to be interesting. M. Tchertkoff and his fellow exiles, some twenty or thirty in number are disciples of that most famous vegetarian Tolstoy, and are now settled at Purleigh, in Essex. Vegetarianism is not exactly a crime in Russia, but it is an uncomfortable doctrine to hold there; hence the exiles.

Dr, Oldfied's chielf pride—and with good reason—is the Oriolet Hospital at Loughton, in Essex. It was only founded a year or two ago, and has had a surprising success. The chief point of interest is, of course, special dietetic treatment. A considerable proportion of the cases admitted come from long distances an after they have been previously under treatment for long period without benefit. They are a class, therefore from which much less raid results can be expected than if they had been acute cases. The number of patients admitted during last year was 146—forty men, sixty-nine women, and thirty-seven children. Since the hospital was opened there have been 398 patients admitted. At present the hospital contains seventeen beds and five cots, and there are hopes of adding to the number. The financial statement for last year, though not overwhelmingly satisfactory, is at least encouraging there being a small balance.

PRINTED AND PUBLISHED BY P. CARTHIGASAPILLAI FOR THE PROPRIETORS AT THE SAIVAPRAKASA YANTRA OFFICE, JAFFNA.